

bi, da se zamoremo pred slično katastrofo obvarovati. In to zahtevamo od države, kakor zahteva ona od nas tudi davščino.

Plemenita darila. Za zgradbo sirotišnice in vzgojevališča dala je občina mesta Ptuj en njej spadajoči stavbeni prostor v vrednosti 300.000 na razpolago. Nadalje podarila je za ta človekoljuben namen ptujška sparkasa 100.000 kron.

En milijon Rusov nas v kratkem zapusti in to ravno sedaj v jeseni, ko imamo vse poljske pridelke še zunaj. Lahko je rečeno, odtegniti nam delavce, ali država, katera ima tudi sama na tem največji interes, bi morala kar nujno skrbeti za nadomestek. Pobrli so nam vse domačine, sedaj nam pa še vzamejo Ruse in mi se vprašamo, kdo nam pa bode delal in spravil vse poljske pridelke? Naj nam jih država vendar nadomesti z Italijani. Kako nam je mogoče državnim zahtevam ustreči, ko so vendar naša polja brez delavcev in delavnice prazne? Na takoršen način bode vzdržanje prav težko. Merodajne kroge pa pozivljamo, naj naše stališče vendar enkrat v poštev vzamejo in poskrbijo, da dobimo od ene ali druge strani kar najhitreje nadomestek za odvzete nam Ruse, da gospodarski popolnoma ne propademo.

Velika pošiljatev židanega blaga izginila. Na transportu med Trstom in Mariborom je od 31. julija do 1. avgusta izginila pošiljatev židanega blaga v vrednosti 300.000 K. Židano blago je bilo črno, temnovišnjevo in rjavo, široko en meter. In o tem še le sešaj vejo poročati.

Iz Ribnice na Pohorju, z dne 9. septembra 1918 se nam poroča: Ni še dolgo, da je zagrmelo raz prižnice naše farne cerkve na tista dekleta, ki so si zaradi intimnega občevanja z nam sovražnimi vojnimi vjetniki v resnici zaslužila javen in oster ukor in to tem bolj, ker se posledice tega občevanja v vsej naši okolici rodé, kakor gobe po dežju. Kadar pa segne roka pravice, ki navadno vidi prepozno, po takem vjetniku, da ga spravi, od koder je bil prišel, je že tudi djano. Nas poštenih mladenk je sram teh nesrečnih padlih ženskih bitij in jih razumeti ne moremo. Je pa tudi vsako nedeljo teh vjetnikov na našem trgu, kakor metuljev ob mlaki. Predrzi so do nesramnosti. Brez vsega nadzorstva so, po dne in po noči. Ker smo včeraj na Malo gosposnico na božji poti v Puščavo videli zopet eden slučaj, ki je vse graje vreden, hočemo odslej vedno vsa prizadeta dekleta izročiti javnosti in sicer imenom, ker so neumna kot živina in delajo sramoto našemu spolu. Za danes naj se imenovani slučaj samo pribije; tvoje ime pa, dekle ribniško, pa naj z ozirom na tvoje stariše tokrat še ostane tajno, čeravno si takega pardona ne zaslužiš. Torej v Puščavo si šla na božjo pot, kakor si doma povedala; a ni Ti bilo toliko za božjo pot, kakor, da si dala svojemu Francetu, vojnemu vjetniku, ki je itak vsak drugi dan pri vas, priliko, da te je spremil, kratkočasil, ti pomagal nositi jopco, te v krmo peljal, za te plačal, (féj!), se pustil s teboj, ker še menda drugega spomina od njega ne nosiš, fotografirati dati, te prav kavalirsko v zabavo in smeh drugih, ob roki domov peljal — no, me in mi drugi smo pa vse to tvoje počenjanje gledali in zasledovali z globokim obžalovanjem, ker bi kaj takega od tebe nikoli ne verjeli. Vojni vjetniki, tako smo slišali, morajo vedno imeti svojo vojnovjetno značilno obleko in kapo s številko. Tvoj kavalir pa ni imel ne tó ne ono, kajti njegova uniforma bi ga znala ženirati (ali tebe!) zato se je treba vsikdar, naj bo v Puščavo, ali v Maribor, ali kam drugam preleviti v „civil.“ Kako dolgo še bo trajala ta kuga pri nas? Nadzorstvo, starši, matere, kje ste? Imate oči v žepu? Po toči je zastonj zvoniti. . .

Prase kot dojenček. Na štajerskih železnih kasa skušajo kmetje dostikrat vzeti praseta v vagon, kar je sicer strogo prepovedano. Pred kratkim pa si je znala zvita kmetica na koflaški železnici pomagati na ta način, da je prasička zavila v belo blago in ga dr-

žala kakor dojenčka v naročju. Drago bitje se niti ganilo ni, zato tudi sprevodnica ni mogla nepostavnosti opaziti. Sopotniki so seveda vsi vedeli o tem, a niso hoteli kmetice izdati, še prav vesel so bili, ko je kmetica brez zaprek s svojim „dojenčkom“ srečno prišla na svojo domačo postajo.

Koroške vesti.

Poslanec Grafenauer zopet pred sodiščem. Dne 28. t. m. se bo vršila pred višjim deželnim sodiščem v Gradcu v zmislu znanega revizijskega zakona ponovna razprava proti nam že dobro znanemu jugoslovanskemu hujščaku poslancu Grafenauerju, ki je bil leta 1915. od nekega vojnega sodišča na Koroškem obsojen po § 65 a v večletno težko ječo. O tem „poštenjaku“ bomo že še poročali, kajti čini takih ljudij morajo med javnost.

Razne vesti.

Za vino ne bode najvišjih cen. Več deželnih zvez in zadrug gostilničarjev je prosilo urad za ljudsko prehrano naj prevzame produkcijo vina in uvede najvišje cene za prodajo Urad za prehrano pa se tega ne more poprijeti, ker se mnogo avstrijskega vina meša z ogrskim in hrvatskim in razven tega popije mnogo ogrskega vina. Določene omejitve so torej težavne; sploh pa bi nastale zmešnjave, ki onemogočujejo ugotovitev najvišjih cen.

Nabiranje bukvic. Ker so letos bukvice dobro obrodile, je treba, da jih pridno nabiramo. Bukvice (žir) dajejo prašičem in goveji živini izvrstno močno klajo, ki ugaja posebno pri pitanju.

25.000 vagonov gnoja na italijanskem bojišču. Na italijanski fronti leži mnogo živalskega gnoja. Vojaški strokovnjaki so cenili, da bi se dalo spraviti za 25 tisoč vagonov gnojil na kolodvore železnice v zasedeni Italiji.

Štrašna nesreča v Wöllersdorfu. O strašni eksploziji v Wöllersdorfu poroča „A. Z. am Abend“: V sredo ob en četrt na 12. uro dopoldne se je zgodila v municijski tvornici v Wöllersdorfu strašna nesreča. Ravno ko je bilo v objektu zaposlenih 143 deklet in žen je nastala obsežna eksplozija. Na delavskih mizah so ležali zavoji smodnika. Eksplozija sicer ni bila močna, a je užgala smodnik. Ogenj se je prijel oblek delavk. Ogenj sam na sebi ne bi imel tako velikih posledic, toda goreči smodnik je povzročal veliko vročino, da so se delavke onesveščale. Le one, ki so prve opazile grozečo nesrečo, so mogle doseči izhod. Ko so skušali priti nesrečenkam na pomoč, je ležalo v poslopju na kupe trupel. Nekaterim ženskam, ki so jih še mogli rešiti, so trgali gorečo obleko z života. V tvornici je bilo baje zaposlenih 500 delavk. V bolnišnicah leži menda 300 mrličev. Mrtvih je bilo skupaj 320. Na Dunaj so prepekljali 40 poškodovanih oseb. Glavni eksploziji so potem sledile še manjše. Gasilci so sosedna poslopja pobrizgali z vodo, da so bila izven vsake nevarnosti, goreče poslopje pa so poplaveli.

Pet otrok umrlo v dvanajstih urah. Iz Innsbrucka se poroča, da je vseh pet pri starših Hosp Gützis bivajočih otrok pomrlo v 12. dneh vsled neke črevesne bolezni. Domneva se, da so se zastrupili z gobami.

Zamenjava kljuk. V bližnjem času bodo začeli izmenjavati kljuko vrat in vse okove iz medni in medenih litin, razen takih, ki so posebno zgodovinske, umetniške ali umetno-obrtne vrednosti. Ključavnica ostane popolnoma nepoškodovana. S tem so odstranjeni večkrat izraženi pomisleki, ravno tako trditve, da je s tem ogrožena varnost lastnine. Odvzete kljuko in okove so sprva mislili nadomestiti z železnimi, ta načrt pa so opustili radi pičilih zalog železa. Zato so izdelali strokovnjaki lesene kljuko in okove; sicer pa jih vsakdo lahko prosto nadomesti z drugačnimi. Pobirali bodo najprej v državnih poslopih, potem po glavnih in provincijalnih mestih in končno po vseh drugih krajih. Me-

sečno bodo zamenjali 200 do 300 tisoč parov kljuk. Samo v Avstriji dobe na ta način 8 milijonov parov kljuk, kar bo dalo okrog 500 vagonov medni in 250 vagonov bakrene žice.

Sladkor po 3 krone. Finančni odsek je že sprejel predlog o zvišanju sladkornega davka in ga predložil poslanski zbornici. Dajlje bo centrala za sladkor — tako se imenuje zdaj oblastno varovani sladkorni kartel — ceno sladkorja nove letine podvojila. Kilo-gram boše stal 3 K. Centrala se izgovarja na področje preмога, transporta, plač itd. — To je res. Pa naj plačajo razni sladkorni židje in baroni ta povisek iz lastnega težkega žepa in naj ne vračajo vseh bremen na ubogo ljudstvo, ki itak že komaj diha. Ali res ni mogoče postaviti nikake meje v izplačevanju mastnih oderuških dividend in raznih taintjem? Ljudstvo, ti pa le plačaj!

Neresnične govornice. Od raznih strani se raznašajo v zadnjem času govornice, da je baje v pogodbenih mlinih vojnoprometnega zavoda za žito mnogo vlažnega žita. Tozadevno se naznanja, da sta namestništvo in vojnoprometni zavod za žito vse potrebno ukrenila, da se v mlinih ne zbira preveč zrnja in se torej ne more skvariti. Večim nadzorujočim uradnikom vojnoprometnega zavoda za žito se je poverila posebna naloga, da v tem oziru nadzorujejo mline in morebitne nerednosti takoj na licu mesta odstranijo. Da bi se moglo zrnje spriditi, je že zaradi tega skoraj izključeno, ker se zrnje takoj zmelje in se moka porazdeli za rabo. Ako bi se pa vendar vtegnile pripetiti kje kakoršne si bodi neprilike, je urad za gospodarstvo c. kr. namestništva za popolnoma zanesljiva tozadevna obvestila hvaležen.

Vojni album c. in kr. težkega topniškega polka št. 7, prej c. in kr. trdnjavski topniški polk št. 7, (sestavljen iz trdnjavskih topniških bataljonov št. 8 in 10. Polk izda obširno ilustrovano spominsko knjigo. V interesu popolnosti tega spominskega dela se vabijo vsi pripadniki in prijatelji polka častniki in moštvo ter njihove družine k sodelovanju. Zbero se vsi junaški čini in doživljaji polkinih baterij od začetka vojne v Belgiji in Franciji, Srbiji, Romuniji, Rusiji, Italiji in Turčiji v težkih bojih do sedaj in od sedaj naprej in se izvozijo našim potomcem v spomin v obliki te knjige. Prosi se, da se pošlje vsakovrstnih fotografij, beležke iz dnevnikov, spise o činih in doživljajih polkinih pripadnikov in slike padlih tovarišev. Vsa na razpolago stavljena snov se po uporabi vrne nepoškodovano. Vsi častniki, ki so kdaj pripadali polku, so nujno naprošeni, da pošljejo kratek opis svojega vojaškega službovanja, sedanji naslov in svojo sliko z lastnoročnim podpisom. Čisti dobiček je namenjen v korist vdov in sirotinskemu skladu polka. Na vse dopise in vprašanja na naslov: C. in kr. težki topniški polk št. 7, oddelek vojni album, Dunaj X/75 se takoj odgovori.

Razglas c. kr. finančnega deželnega ravateljstva za Štajersko v Gradcu v zadevi obrokov za vplačilo neposrednih davkov v 4. četrtletju 1918. V 4. četrtletju 1918 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih dnevih: I. Od zemljarine, hišne-razredovine in najmarine ter od 5 odstotnega davka od najemnine onih poslopij, ki so prosta najmarine: 10 mesečni obrok dne 31. oktobra 1918. 11 mesečni obrok dne 30. novembra. 12 mesečni obrok dne 31. decembra 1918. II. Od občne pridobnine in pridobnine podjetij podvrženih javnemu dajanju računov: 4. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1918. III. Od rentnine in dohodnine, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osehah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke, 2. polletni obrok dne 1. decembra 1918. Dokler ni predpisana davčna dolžnost za tekoče leto, mora se plačevati davek po odmeri preteklega leta. Ako se ne plačajo davčni obroki najkasneje 14 dni po plačilnem roku, morajo se plačati tudi zamudne obresti od državnega davka in deželne doklade, če presega letoletni državni